

הכנסת.

התמול מזלי והזמנתי לחתונה ב - Deal. בעיירה זו שמורכבת מ - 70% יהודים - עשירים ברובם, יוצאי חלב הוותיקים, ראיתי וחוויתי את הפערים הקיימים בין שכבה זו של עשירי יהודי חלב החיה בבתי קיץ מפוארים ובין אחיהם החיים בברוקלין. למרות שהחתונה היתה של בני הדור השלישי ליוצאי חלב - היא שילבה סגנון מזרחי אוטנטי וסגנון אמריקאי מקומי. עם זאת - לא שמעתי בקרב העולים החדשים טרוניות רבות, נהפוך הוא - שמעתי שביעות רצון והוקרה שהגיעו לאן שהגיעו. ישראל היא לא נושא לשיחה אלא אם כן מועלית בעיה פוליטית או מדינית. הם שקועים כל כולם בביסוס מעמדם הכלכלי והחברתי למענם, ולמען עתיד ילדיהם. אם ההתחלה היתה עבורי היסוס, חשש, אי-נוחות, ההמשך ובעיקר הפרידה היו עבורי כאלו שאני אחת מתוכם. השתלבותי בתוך זמן קצר לאמון שרחשתי לפני ולרוחב הלב וקבלת הפנים החמה והאוהדת. אני יודעת עד היום אם זו נבעה משום חיותם מסביבי פנים או משום חיותי ישראלית המעניינת בהם, ואולי משילוב של השניים.

עובדה. נוסף לכך טוב לי. אילו רציתי הייתי עושה עלייה. אך חשוב לי לציין שישראל בליבי כל החיים וכשמשוהו רע קורה בישראל זה כואב לי וקשה לי מאוד. בדרך זו אני מחובר אליה". כאשר עמדתי על מאפיני חיי היום יום בארה"ב - גיליתי שאצל הנשים המתכונות לא השתנתה. כמו בחלב, גם כאן הן לא עובדות לאחר שנישאות, ובד"כ סביב גיל 18, ולא לומדות מעבר לביה"ס התיכון. עובדות רק הנשים שחייבות לעזור בפרנסת המשפחה. הן, לדבריהן, מפונקות, חיות חיים סגורים בתוך הקהילה. בילוי חברתי הוא: משחקי קלפים, שתיית קפה אחת אצל השניה, חתונות ואירועים משפחתיים. הנושאים המעסיקים אותן - ילדים ובעיקר נישואי בנותיהן. המשפחות החלביות לא מרבות בנסיעות ובטיולים. החלבנים החדשים לא מכירים את אמריקה, חוסכים כסף לעתיד ילדיהם, נוסעים מעט לקרובי משפחה בישראל, במרכז ובדרום אמריקה. הגברים - עובדים קשה מבוקר עד לילה. יש העובדים גם בשבת כי אז מרכז הפעילות העיסוקית שלהם. אין הם מעודדים רכישת השכלה גבוהה לנשותיהם ויצאיתן לעבודה. הם שומרים על מתכונת חיים כמו זו שהיתה להם בחלב. ציר חייהם הוא, פרנסת המשפחה והידוק הקשרים עם המשפחה המורחבת. ציר חייהם היהודיים הרוחניים - בית

פג 38

הרווח כולו נשנך

אליהו
חברה לבטוח בע"מ

